

Nr. 1 • april 2002

Det Europæiske Konvent

1. Hvad er Det Europæiske Konvent
2. Konventets baggrund og opgave
3. Hvordan er Konventet sammensat
4. Konventets danske medlemmer
5. Hvordan kommer Konventet til at arbejde
6. Hvor finder jeg flere oplysninger om Konventet

Konvent

Selve ordet »konvent« kommer af det latinske »conventus«, der betyder sammenkomst eller møde. Det er ikke et ord, som er almindeligt kendt i Europa, men i USA benyttes ordet som betegnelse for det partimøde, hvor de delegerede medlemmer af et parti skal udpege deres præsidentkandidat.

1. Hvad er Det Europæiske Konvent

Den 28. februar 2002 blev det første møde i Det Europæiske Konvent afholdt. Mødestedet var Eurpa-Parlamentets mødesal i Bruxelles, den såkaldte »Hemicykle«. I sin åbningstale definerede Konventets formand, Giscard d'Estaing, et Konvent som en gruppe mænd og kvinder, der er forsamlet med det ene formål at udforme et fælles projekt.

Det Europæiske Konvent kan kort beskrives som en gruppe af mænd og kvinder fra hele Europa, der er samlet for at drøfte de væsentligste problemer, EU står overfor i fremtiden og udarbejde forslag til traktatændringer, der evt. kan vedtages på en regeringskonference i 2004.

2. Konventets baggrund og opgave

Etableringen af Konventet har sit udspring i regeringskonferencen i Nice, december 2000. På regeringskonferencen i Nice nåede stats- og regeringscheferne frem til politisk enighed om tilføjelser og ændringer til det eksisterende traktatgrundlag i form af Nice-traktaten.

I tilknytning til Nice-traktaten blev der vedtaget en erklæring om Unionens fremtid (nr. 23). I erklæringen konstateres det, at Nice-traktaten baner vej for udvidelsen, og at den indeholder de institutionelle ændringer, der er nødvendige for, at nye medlemsstater kan tiltræde EU. Endvidere fremgår det af erklæringen, at der er behov for at lancere en bredere og mere dybtgående debat om Europas fremtid, og der opfordres derfor til, at der i forlængelse af forhandlingerne i Nice bliver iværksat en bred og dybtgående debat om EU's fremtid.

Udgangspunktet for debatten skal være at alle dele af samfundet inddrages - det vil sige repræsentanter for de nationale parlamenter, politiske og økonomiske eksperter, repræsentanter fra folkelige organisationer og de enkelte borgere, ligesom kandidatlandene også skal inddrages i processen.

Af erklæringen fremgår det også, at man for at fortsætte diskussionen om EU's fremtid har besluttet, at der skal indkaldes til en ny regeringskonference i 2004. Udover de spørgsmål, som den brede debat giver anledning til, opregner erklæringen følgende fire spørgsmål, der under alle omstændigheder bør tages op på regeringskonferencen i 2004:

- Kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne
- Status for EU's charter om grundlæggende rettigheder
- Forenkling af traktaterne med henblik på at gøre dem lettere forståelige
- De nationale parlamenters rolle i den europæiske struktur

Ifølge erklæringen skulle der efterfølgende på Det Europæiske Råds møde i Laeken, Belgien i december 2001 vedtages en erklæring med emner og initiativer til diskussion af EU's fremtid. Det Europæiske Råd vedtog derfor på mødet i Laeken den 14.-15. december 2001 en erklæring om Unionens fremtid, hvori der opregnes spørgsmål, som bør diskuteres op til regeringskonferencen i 2004 (se bilag1). Ifølge Laeken-erklæringen skal der, for at sikre en så bred og gennemsigtig forberedelse af den næste regeringskonference som muligt, oprettes et Konvent bestående af de mest fremtrædende deltagere i debatten om EU's fremtid. Konventets opgave bliver at drøfte de væsentligste problemer, som EU vil stå over for i fremtiden og at undersøge hvilke forskellige mulige løsninger, der eventuelt kan være.

Den tidligere franske præsident Valéry Giscard d'Estaing er af Det Europæiske Råd udpeget til at være Konventets formand. Valéry Giscard d'Estaing skal lede Konventet sammen med to næstformænd - den tidligere italienske ministerpræsident Giuliano Amato og den forhenværende belgiske statsminister Jean-Luc Dehaene. Giuliano Amato, der er professor i forfatningsret, får det overordnede ansvar for at udarbejde forslag til traktatændringer, mens Jean-Luc Dehaene får til opgave at organisere Konventets kontakt til borgerne og NGO'erne. Formandskabet skal mødes en gang om ugen.

3. Hvordan er Konventet sammensat

I Laeken-erklæringen skitseres Konventets sammensætning - det består af i alt 105 medlemmer

Formanden, næstformænd og medlemslande

Udover formanden og de to næstformænd består Konventet af to repræsentanter fra hvert af EU-landenes nationale parlamenter. Desuden har hver af EU-landenes regeringer en repræsentant i Konventet.

EU-institutionerne

Europa-Parlamentet har 16 medlemmer af Konventet, mens Kommissionen er repræsenteret med to personer. Fra Kommissionen deltager den franske kommissær Michel Barnier og den portugisiske kommissær Antonio Vitorino, der i deres arbejde som kommissærer har ansvar for henholdsvis regionalpolitik og retlige og indre anliggender

Ansøgerlandene

Hvert af de 13 ansøgerlande har også to repræsentanter fra deres nationale parlamenter og én regeringsrepræsentant. Repræsentanterne fra ansøgerlandene deltager fuldt ud i Konventets diskussioner og er repræsenteret på samme betingelser som de nuværende medlemsstater - dog med det forbehold, at repræsentanterne for ansøgerlandene ikke kan modsætte sig en konsensus, der tegner sig blandt repræsentanterne for medlemsstaterne.

Der er udpeget suppleanter for hver af de 105 medlemmer. Suppleanterne har ret til at være til stede ved samtlige møder, men ifølge Laeken-erklæringen kan suppleanterne kun deltage fuldt ud i møderne, når de ordinære medlemmer ikke er til stede.

På observatørbasis deltager tre repræsentanter fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, tre repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, seks repræsentanter fra Regionsudvalget og Den Europæiske Ombudsmand.

Konventets sammensætning

En formand
To næstformænd
15 x 2 repræsentanter fra medlemslandenes nationale parlamenter
15 repræsentanter fra medlemslandenes regeringer
16 repræsentanter fra Europa-Parlamentet
2 repræsentanter fra Kommissionen
13 x 2 repræsentanter fra ansøgerlandenes nationale parlamenter
13 repræsentanter fra ansøgerlandenes regeringer
+ suppleanter for samtlige medlemmer

Observatører

3 fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg
3 som repræsentanter for arbejdsmarkedets parter
6 udpeget af Regionsudvalget
Den Europæiske Ombudsmand

Konventet ledes af et præsidium på 12 personer, der skal være drivkraft i Konventets arbejde og frembringe det første arbejdsgrundlag for Konventet.

Ifølge Laeken-erklæringen består Konventets præsidium af formanden, de to næstformænd og derudover ni repræsentanter fra Konventet. De ni medlemmer af Konventet skal blandt andet være repræsentanter fra de regeringer, der har formandskabet for Rådet i den periode, Konventet skal arbejde - det vil sige de tre regeringsrepræsentanter fra Spanien, Danmark og Grækenland. De øvrige medlemmer af præsidiet fra Konventet skal være to repræsentanter fra de nationale parlamenter, to repræsentanter fra medlemmerne af Europa-Parlamentet og endelig to repræsentanter fra Kommissionen.

På Konventets indledende møde anmodede kandidatlandene om at få to repræsentanter i præsidiet. Præsidiet har på den baggrund besluttet at indbyde én person fra et af kandidatlandene til alle sine møder indtil afslutningen af Konventet. Denne person vil få gæstestatus.

Præsidiets medlemmer

Formandskabet: Valéry Giscard d'Estaing, Jean-Luc Dehaene og Guiliano Amato

Formandskabslandenes regeringer: Ana Palacio Vallersundi (Grækenland), Henning Christophersen (Danmark) og Georgios Katiforis (Grækenland)

Nationale parlamenter: Gisela Stuart (House of Commons, Labour) og John Bruton (Fine Gael, T.D)

Europa-Parlamentet: Indigo Mendes de Vigo (PPE) og Klaus Hänsch (PSE)

Europa-Kommissionen: Michel Barnier og Antonio Vitorino

+ indbudt repræsentant fra kandidatlandene

Formandskabet og præsidiet bistås i deres arbejde af et sekretariat på 12 personer, der er hentet fra henholdsvis Rådets generalsekretariat, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet.

4. Konventets danske medlemmer

De to medlemmer fra Folketinget er henholdsvis Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti og Henrik Dam Kristensen fra Socialdemokratiet. Per Dalgaard (Dansk Folkeparti) er suppleant for Peter Skaarup, mens Niels Helveg Petersen (Radikale Venstre) er suppleant for Henrik Dam Kristensen.

Den danske regering har udpeget Henning Christophersen, der tidligere har været EU-kommissær, som sin repræsentant i Konventet. Tidligere statsminister Poul Schlüter (Konservative) er suppleant for Henning Christophersen.

Herudover deltager også Jens-Peter Bonde fra Junibevægelsen som repræsentant for Europa-Parlamentet. Lone Dybkjær (Radikale Venstre) og Helle Thorning-Schmidt (Socialdemokratiet) er suppleanter for medlemmer af Europa-Parlamentet.

På EU-Oplysningens side om Konventet (www.eu-konvent.dk) kan du finde en komplet liste med navne og kontaktadresser på Konventets medlemmer og deres stedfortrædere.

5. Hvordan kommer Konventet til at arbejde?

Formålet med Konventets arbejde er at udarbejde forslag til traktatændringer, der eventuelt kan blive vedtaget på en regeringskonference i 2004. Laeken-erklæringen opregner diverse institutionelle og konstitutionelle spørgsmål, som Konventet kan tage op (se bilag 1). Ifølge Laeken-erklæringen skal Konventet undersøge de forskellige spørgsmål og udarbejde et slutdokument. Slutdokumentet kan enten indeholde anbefalinger, hvis Konventet har opnået konsensus herom, eller det kan omfatte forskellige valgmuligheder med angivelse af, hvilken støtte de forskellige valgmuligheder har fået. Sammen med resultatet af de nationale debatter om EU's fremtid skal slutdokumentet anvendes som udgangspunkt for drøftelserne på den regeringskonference, hvor de endelige beslutninger om ændring af traktatgrundlaget skal træffes.

Ifølge Laeken-erklæringen skal Konventet arbejde i et år frem til 1. marts 2003. Det forventes, at Konventet vil afholde to møder af 1 ½ dag om måneden som plenarmøder, hvor alle medlemmerne skal deltage - derudover vil der blive afholdt møder i arbejdsgrupper. Ifølge Laeken-erklæringen skal formanden aflægge en mundtlig rapport om drøftelserne i Konventet på hvert møde i Det Europæiske Råd og give stats- og regeringscheferne lejlighed til at kommentere herpå.

I åbningstalen den 28. februar gjorde Giscard d'Estaing rede for, hvordan han forestiller sig, at arbejdet i Konventet skal tilrettelægges - der bliver tale om tre faser.

»Lyttefasen«

Den første fase skal være en slags lytte/høringsfase centreret omkring spørgsmålet »Hvad forventer europæerne sig af Europa i begyndelsen af det 21. århundrede?« Giscard d'Estaing lagde vægt på, at man skal lytte meget bredt til forskellige dele af samfundet, og fremhævede to grupper, som Konventet bør være særlig opmærksom på - nemlig borgerne i ansøgerlandene og de unge. I den forbindelse anbefalede han, at der tilrettelægges et særligt Konvent for unge i Europa.

I lytteprocessen skal Konventet gøre brug af interaktive metoder, navnlig internettet. Alle bør have mulighed for at blive hørt, og det er ønsket at skabe en interaktiv debat, der giver borgerne mulighed for at reagere på Konventets forslag. I forbindelse med den interaktive debat skal spørgsmålene særlig handle om, hvordan europæerne forestiller sig Europa om 50 år og om, hvilke kompetencer henholdsvis Unionen og medlemsstaterne bør have - med andre ord - hvem tager sig af hvad i Europa?

»Analysefasen«

Anden fase skal ifølge Giscard d'Estaing forme sig som drøftelser og undersøgelser af de forslag, der er blevet fremlagt og forslagernes konsekvenser for fremtidens Europa skal vurderes. I den forbindelse skal der særligt kigges på de spørgsmål, Laeken-erklæringen rejser om Europas rolle, kompetencefordelingen i EU, forenkling af EU's instrumenter, institutionernes arbejdsform og deres demokratiske legitimitet, en fælles stemme for Europa i internationale anliggender og endelig fremgangsmåden i forbindelse med en forfatning for de europæiske borgere.

»Forslagsfasen«

I den tredje fase skal Konventet fremsætte konkrete anbefalinger og forslag. Giscard d'Estaing gjorde i sin åbningstale opmærksom på, at Laeken-erklæringen giver Konventet mulighed for enten at forelægge en række valgmuligheder eller at fremsætte en enkelt anbefaling, men at det var for tidligt på dette tidspunkt at lægge sig fast på en bestemt løsning. Giscard d'Estaing tilføjede dog, at Konventets anbefaling uden tvivl vil få størst vægt og autoritet, hvis Konventet viser sig i stand til at opnå enighed om ét enkelt forslag, og at dette vil kunne åbne mulighed for en europæisk forfatning.

Endelig understregede Giscard d'Estaing, at Konventets drøftelser vil blive forberedt og tilrettelagt af Præsidiet, men at selve drøftelserne og beslutningerne vil blive taget af Konventet i fuld offentlighed.

Konventet mødes i Europa-Parlamentets mødesal i Bruxelles. Konventets debatter og alle officielle dokumenter er offentligt tilgængelige og de elleve arbejdssprog i EU benyttes.

6. Hvor finder jeg flere oplysninger om Konventet?

Folketingets EU-Oplysning har oprettet en hjemmeside specielt for Konventet **www.eu-konvent.dk**. Her kan man finde de seneste nye dokumenter om og fra Konventet, ligesom der er link til andre relevante hjemmesider - herunder Konventets egen hjemmeside. Der er desuden mulighed for selv at deltage i debatten om Europas fremtid.

Bilag 1: Spørgsmål fra Laeken-erklæringen

Nedenstående er uddrag fra Laeken-erklæringen, der indeholder de spørgsmål, der bør tages op i debatten om Europa's fremtid. Spørgsmålene er markeret med kursiv.

Europas rolle i en globaliseret verden

Den Europæiske Union bliver også uden for sine grænser konfronteret med en globaliseret verden i hastig forandring. Efter Berlinmurens fald så det ud til, at vi i lang tid ville kunne leve i en stabil verdensorden fri for konflikter baseret på respekten for menneskerettighederne. Men blot få år senere er denne sikkerhed forsvundet. Den 11. september åbnede brutalt vore øjne. De kræfter, som vi er konfronteret med, er ikke forsvundet. Religiøs fanatisme, etnisk nationalisme, racisme og terrorisme vinder frem, og de næres fortsat af regionale konflikter, fattigdom og underudvikling.

- *Hvad er Europas rolle i denne forandrede verden?*
- *Skal Europa, der nu endelig er blevet samlet, ikke spille en førende rolle i en ny verdensorden? nemlig som en magt, der kan spille en stabiliserende rolle på verdensplan og være et forbillede for mange lande og folk?*

Europa, et kontinent formet af de humanistiske værdier, Magna Charta, Bill of Rights, den franske revolution og Berlinmurens fald. Frihedens, solidaritetens og navnlig mangfoldighedens kontinent, hvilket indebærer respekt for andres sprog, traditioner og kultur. Den eneste grænse, som Den Europæiske Union drager, går ved demokrati og menneskerettigheder. EU er kun åbent for lande, som respekterer de grundlæggende rettigheder såsom frie valg, respekt for mindretal og respekt for retsstaten.

Nu, hvor den kolde krig er forbi, og vi lever i en globaliseret og fragmenteret verden, er det på tide, at Europa påtager sig sit ansvar for styringen af globaliseringen. Den rolle, som det skal spille, er den rolle, der tilkommer en magt, som resolut bekæmper alle former for vold, terror og fanatisme, og som heller ikke lukker øjnene for den oprørende uretfærdighed i verden. Kort sagt en magt, der vil ændre balancen i verden, så den ikke kun er til fordel for de rige, men også de fattigste lande. En magt, der efter etiske principper vil sætte rammer for globaliseringen, dvs. forankre den i solidaritet og bæredygtig udvikling.

Udfordringer og reformer i en fornyet union

EU skal være mere demokratisk, mere gennemsigtigt og mere effektivt. Det skal finde et svar på tre grundlæggende udfordringer:

- *Hvordan kan borgerne, og navnlig de unge, bringes nærmere på det europæiske projekt og de europæiske institutioner?*
- *Hvordan kan man strukturere det politiske liv og det europæiske politiske område i et udvidet EU?*
- *Hvordan kan man gøre EU til en stabiliserende faktor og et forbillede i en ny verden med flere poler?*

For at kunne svare på ovennævnte kræves der en række målrettede spørgsmål.

En bedre fordeling og definition af kompetencerne i Den Europæiske Union

Borgerne nærer ofte forventninger til Den Europæiske Union, som den ikke altid indfrier. Omvendt har borgerne nogle gange indtryk af, at EU foretager sig for meget på områder, hvor dets mellemkomst ikke altid er absolut nødvendig. Det drejer sig derfor om at præcisere, forenkle og justere kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne på baggrund af de nye udfordringer, som EU står over for. Dette kan både føre til, at opgaver føres tilbage til medlemsstaterne, og til, at der tillægges EU nye opgaver, eller til at den eksisterende kompetence udvides, idet der hele tiden tages hensyn til ligheden og solidariteten mellem medlemsstaterne.

En første række spørgsmål, som skal stilles, vedrører måden, hvorpå vi kan gøre kompetencefordelingen mere gennemsigtig.

- *Kan vi med dette for øje foretage en klarere sondring mellem tre slags kompetencer: EU's enekompetence, medlemsstaternes kompetence og delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne?*
- *På hvilket niveau udøves kompetencerne på den mest effektive måde?*
- *Hvordan kan man anvende nærhedsprincippet i denne forbindelse?*
- *Bør man ikke præcisere, at enhver kompetence, som ikke er tillagt EU ved traktaterne, henhører under medlemsstaternes enekompetence?*
- *Hvad er følgerne heraf?*

Endnu en række spørgsmål har til formål inden for disse nye rammer og under iagttagelse af gældende fællesskabsret at undersøge, om der ikke bør foretages en omfordeling af kompetencen.

- *På hvilken måde kan man lade borgernes forventninger være retningsgivende. Hvilke opgaver kan dette give EU?*
- *Og omvendt, hvilke opgaver er det bedst at overlade til medlemsstaterne?*
- *Hvilke ændringer er det nødvendigt at foretage i traktaten af de forskellige politikker?*
- *Hvordan kan man f.eks. udvikle en mere sammenhængende fælles udenrigspolitik og forsvarspolitik?*
- *Skal Petersberg-opgaverne ajourføres?*
- *Vil vi i højere grad integrere politisamarbejdet og det strafferetlige samarbejde?*
- *Hvordan kan man styrke koordinationen af de økonomiske politikker?*
- *Hvordan kan vi intensivere samarbejdet med hensyn til social integration, miljø, sundhed og fødevarerikkerhed?*
- *Skal den daglige forvaltning og gennemførelsen af EU's politik omvendt ikke i højere grad overlades til medlemsstaterne og regionerne, hvis det er muligt i henhold til deres forfatning? Skal de ikke have garanti for, at der ikke røres ved deres kompetence?*

Endelig er spørgsmålet, hvordan det sikres, at den nye kompetencefordeling ikke fører til en snigende udvidelse af EU's beføjelser eller til en krænkelse af medlemsstaternes og, hvor det er relevant, regionernes enekompetenceområder.

- *Hvordan sikres det samtidig, at den europæiske dynamik ikke svækkes?*

For EU må også fremover kunne reagere på nye udfordringer og udviklinger og afprøve nye aktionsområder.

- Skal traktatens artikel 95 og 308 med henblik herpå revideres på baggrund af gældende retspraksis i Fællesskabet?

Forenkling af EU's instrumenter

Det er ikke kun vigtigt, hvem der tager sig af hvad. Lige så vigtigt er det at fastslå, hvordan EU optræder, og hvilke instrumenter det benytter. De successive traktatændringer har i hvert tilfælde ført til en stærk forøgelse af instrumenterne. Og gradvis har direktiverne udviklet sig mere og mere i retning af detailregulering.

Det centrale spørgsmål er da, om EU's forskellige instrumenter ikke bør defineres bedre, og om ikke deres antal bør reduceres.

- *Skal der med andre ord indføres en sondring mellem lovgivende og udøvende foranstaltninger?*
- *Skal antallet af lovgivningsinstrumenter reduceres: umiddelbart gældende bestemmelser, rammelovgivning og ikke-bindende instrumenter (udtalelser, henstillinger, åben koordination)?*
- *Er det hensigtsmæssigt i højere grad at gøre brug af rammelovgivning, som giver medlemsstaterne en større manøvremargin med hensyn til at opnå de politiske mål?*
- *På hvilke kompetenceområder er åben koordination og gensidig anerkendelse de bedst egnede instrumenter?*
- *Skal proportionalitetsprincippet fremdeles være udgangspunktet?*

Mere demokrati, åbenhed og effektivitet i Den Europæiske Union

Den Europæiske Unions legitimitet beror på de demokratiske værdier, den forfægter, de mål, den forfølger, og de beføjelser og instrumenter, den råder over. Men det europæiske projekts legitimitet bygger også på demokratiske, åbne og effektive institutioner. De nationale parlamenter bidrager også til legitimeringen af det europæiske projekt. I erklæringen om Den Europæiske Unions fremtid, der findes som bilag til Nice-traktaten, understreges behovet for at undersøge deres rolle i den europæiske konstruktion. *Mere generelt er spørgsmålet, hvilke initiativer vi kan tage for at udvikle et europæisk offentligt rum.*

Det første spørgsmål er, hvordan vi kan øge de nuværende institutioners demokratiske legitimitet og gøre dem mere åbne, og det gælder alle tre institutioner.

- *Hvordan kan Europa-Kommissionens autoritet og effektivitet øges?*
- *Hvordan skal Kommissionens formand udpeges: af Det Europæiske Råd, af Europa-Parlamentet eller ved direkte valg blandt borgerne?*
- *Skal Europa-Parlamentets rolle styrkes? Skal den fælles beslutningstagning udvides?*
- *Skal den måde, hvorpå vi vælger medlemmerne af Europa-Parlamentet, revideres?*
- *Er der behov for at etablere en europæisk valgkreds, eller er det bedst at bevare nationalt fastlagte valgkredse?*
- *Kan de to systemer kombineres?*
- *Skal Rådets rolle styrkes?*
- *Skal Rådet optræde på samme måde, når det optræder som lovgivende myndighed, og når det optræder som udøvende myndighed?*
- *Skal Rådets samlinger være offentlige, i det mindste når Rådet optræder som lovgivende myndighed, så der bliver større åbenhed?*
- *Skal borgerne have øget adgang til Rådets dokumenter?*
- *Hvordan sikres endelig balancen og den gensidige kontrol mellem institutionerne?*

Det andet spørgsmål, der også er relateret til den demokratiske legitimitet, vedrører de nationale parlameters rolle.

- *Skal de være repræsenteret i en ny institution ved siden af Rådet og Europa-Parlamentet?*
- *Skal de have en rolle på de områder af det europæiske virkefelt, hvor Europa-Parlamentet ikke har nogen kompetence?*
- *Skal de koncentrere sig om kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne, f.eks. ved forudgående kontrol af, om nærhedsprincippet overholdes?*

Det tredje spørgsmål er, hvordan institutionernes beslutningstagning og måde at fungere på kan forbedres i et EU med omkring tredive medlemsstater.

- *Hvordan vil EU bedre kunne fastsætte sine målsætninger og prioriteter samt sikre en bedre gennemførelse heraf?*
- *Er der behov for i højere grad at træffe beslutninger med kvalificeret flertal?*
- *Hvordan kan den fælles beslutningsprocedure mellem Rådet og Europa-Parlamentet forenkles og blive hurtigere?*
- *Hvad med formandskabet for EU, der skifter hvert halve år?*
- *Hvilken rolle skal Europa-Parlamentet spille i fremtiden?*
- *Hvad med de forskellige rådssammensætningers rolle og struktur?*
- *Hvordan kan der skabes større sammenhæng i EU's udenrigspolitik?*
- *Hvordan kan synergien styrkes mellem den højtstående repræsentant og den relevante kommissær?*
- *Skal EU's repræsentation udadtil i internationale fora udbygges yderligere?*

Hen imod en forfatning for de europæiske borgere

I øjeblikket bygger Den Europæiske Union på fire traktater. EU's målsætninger, kompetence og politikinstrumenter findes rundt omkring i disse traktater. En forenkling er absolut nødvendig for at skabe større gennemsigtighed.

Der kan i den forbindelse rejses fire spørgsmål:

Det første drejer sig om forenkling af de nuværende traktater uden at ændre indholdet.

- *Skal sondringen mellem Unionen og Fællesskabet tages op til fornyet overvejelse?*
- *Hvad med opdelingen i tre søjler?*

Dernæst er der spørgsmålet om en eventuel omarbejdning af traktaterne.

- *Skal der foretages en sondring mellem en grundtraktat og de øvrige traktatbestemmelser?*
- *Skal denne sondring give sig udslag i en opsplitting af teksterne?*
- *Kan dette føre til en sondring mellem ændrings- og ratifikationsprocedurerne for henholdsvis grundtraktaten og de øvrige traktatbestemmelser?*

Endvidere skal det overvejes, om charteret om grundlæggende rettigheder skal indarbejdes i grundtraktaten, og om Det Europæiske Fællesskab skal tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention.

Endelig er spørgsmålet, om denne forenkling og omarbejdning ikke med tiden bør føre til, at der vedtages en forfatningstekst.

- *Hvilke grundelementer bør der være i en sådan forfatning? De værdier, som EU står for, borgernes grundlæggende rettigheder og pligter, forholdet mellem medlemsstaterne i EU?*